

alios, quod dictio (quatenus) aliquando idem significat quod (dummodo.)
 44 Quod & idem dicendum venit de gerundio, prout dando, pagando, entregando, restituendo, &c. quod & inducit conditionem, & formam, in actu gerendo adhibendam præcisè Bald. in l. falsus. C. de furt. B. l. 1. n. 36. ff. de condit. & demonstr. Greg. Lopez in l. 27. r. 5. part. 5. gloss. verbo, el. pretio, circa fin. Escob. de ratio. 45 c. 3. n. 14. & quod inducat necessitatem, & præceptum gerundium, adjectivum, vel participium, habetur in rubrica de edendo. Ill. in rubrica ff. de lib. & posth. n. 23. Navarr. conf. 2. n. 3. rit. de celebr. Miss. l. 3. Cened. in quest. canon. q. 3. n. 13.
 46 Et hinc est quod dicit Bald. in l. 1. n. 4. versic. concludo ergo. C. de jur. & fact. ignor. quod si sententia lata est sub conditione, vel modo, semper opponi potest de defectu ipsius conditionis, vel modi non impleti, sequitur Socin. junior in conf. 97. n. 8. vol. 1. Bald. in l. 1. §. & parvi. ff. quod vi aut clam. Castr. conf. 217. n. 2. vol. 2. Petr. Surd. d. conf. 186. n. 13. & n. 36. ubi reddit rationem, quia eodem tempore, eodem instanti, & ex eodem fonte
 47 oritur actio, & exceptio, quia tunc agens non tam ab alio repellitur, quam à semet ipso repelli intelligitur, docent etiam Bald. in l. ex his prædiis, n. 1. C. de exact. & post Bald. & Alex. ita concludit Narr. conf. 474. n. 35. Cravet. conf. 317. n. 15. & in conf. 151. n. 10. Beci. conf. 45. n. 14.
 48 Et facit, quoniam si actor in actione includit, & deducit simul exceptionem, suo ligone se percuit, eique incumbit onus probandi exclusionem exceptionis, ita eleganter Ferret. conf. 53. n. 11. Cassiodor. decis. 10. n. 19. de rescript. Marefc. variar. resol. l. 2. c. 1. n. 34. Et hæc exceptio, quæ oritur ex eadem sententia, ad eod præcisè est, ut sit verificanda in executione, etiam si requiratur altiore indaginem Castr. conf. 270. n. 3. in l. dub. vers. allegata verò, vol. 2. Ruin. conf. 22. n. 9. versic. secundo respondetur. vol. 1. Petr. Surd. d. conf. 186. n. 22.
 49 Et hinc etiam provenit, quod quotiescumque in ventre instrumenti, cujus vigore executivè agitur, oritur defensio, & exceptio nullitatis, tunc suspenditur executio, quam ipsa legitima nullitatis exceptio impedit, Bald. in l. §. & parvi. n. 3. ff. quod vi aut clam. Alexand. conf. 20. n. 2. & l. 6. Sarnet. in compend. signatura, n. 84. Aquil. dec. 3. Fel. in rub. de except. n. 1. Soc. conf. 27. n. 3. vers. secundo compul. l. 3. Ill. conf. 170. vers. & si dicitur, l. 2. Cassiad. decis. 10. de rescript. Et ratio est, quia nullitas instrumenti reddit probationem nullam, qua sublata non potest dici constare de obligatione. Afflict. decis. 285. n. 1. Roman. conf. 42. Marefc. variar. resol. l. 2. c. 121. n. 33. qui testatur, ita fuisse decisum per Rotam in una Roman. domus & nullit. coram Cardin. Palleor. & in una Neapol. nullit. instrum. 4. Julii 1574.
 50 coram Cotta. Quæ quidem exceptio pariter admit-tenda est (quando scilicet oritur ex ventre instrumenti, & sententiæ,) etiam si requiratur altiore indaginem, quia talis exceptio nullibi censetur exclusiva; ita etiam docent Cassiador. decis. 10. de refer. Sarnet. in compend. signat. n. 99. & 85. Bald. in l. ex prædiis, c. 1. C. de evictio. Roman. conf. 42. n. 3. Decius conf. 8. n. 7. cum similib. Marefc. ubi proximè, n. 36. & circa hanc exceptionem vide quæ nos c. 7. vers. hinc etiam pariter à num. 99. hac 4. p.
 51 Unum tamen animadversione dignum inferere duxi, quod scilicet, appositæ conditiones aliquando respiciunt ipsam condemnationem, aut principalem dispositionem, tunc illam reddunt conditionalem, at quando conditio apponitur in executivis sententiæ, aut alterius dispositionis quia non respicit ejus substantiam, sed ejus effectum dumtaxat, (ut in hac de qua loquimur,) & tunc non facit sententiam, contractum, nec principalem dispositionem conditionalem, imò pura remanet, effec-

tus tamen executio, & satisfactio suspensa est, & dilecta in tempus. Ita post alios mirabiliter docet Natta conf. 453. à n. 1. tom. 2. ferens notata per Bald. in additio. ad Specular. tit. de instrument. editione column. fin. & in leg. 2. Cod. de jure doti, quem refert & sequitur Alex. in leg. que dotis, c. 5. vers. 7. fallit. ff. soluto matrim. Bald. in l. ex his, opposit. 1. C. quando dies legati cedat: & est optimum consilium Oldradi 114. factum tale est. Tiraquel. in tractatu de jure constit. 3. part. limit. 2. & est de mente Alex. quem refert Neguz. de pignor. 2. p. princ. memb. 2. n. 4. & ad multos admirabiles effectus ex hac infert doctrina Natta per totum illud consilium videndus.
 Quare meritò in nostra principali difficultati respondet Paul. de Castr. conf. 270. Ant. de Fran. Neg. ubi proximè 3. p. princ. memb. 4. n. 10. vers. 3. conclusio. & nostras Joan. Garcia in tractatu expens. & melior. c. 6. n. 18. quod executor verba sententiæ debet attendere, ita ut si in sententia de meliorationibus prius solvendis mentio fiat prius solvantur, quia ordo literæ servandus est, & à forma sententiæ non est recedendum, l. cum post sent. l. ex stipulatio, Cod. de sent. & inter l. omnium jud. dicit etiam Peregr. de fideic. arr. 50. n. 69. Marefc. variar. resolution. l. 2. c. 112. n. 27. & ex dicendis ulterius apparebit.
 Sed ille casus difficilis est, quod erit quando sententia simpliciter condemnat ad rei restitutionem, refulis melioramentorum expensis, scilicet pagando los gastos, &c. an poterit executor prius rem restituere, & postmodum satisfacere condemnato de melioramentis, saltim sub fidejussore. In quo breviter regulariter negativam partem veriore esse, censeo, tum ex natura ablativi absoluti, qui facit conditionem, & induit formam, & ordinem non transgressurum, sed irritantem, quæ omnimodo præcedere & verificari debet, adimplerique in specifica forma, non per æquipollens, hoc est, fidejussorem oblatum admittendo. l. promissor. §. fin. de constit. pecun. gloss. in l. §. 1. ff. si certum petat. & in leg. satisfactio, ff. de solut. Tiraq. de retr. lignag. §. 3. gloss. 3. n. 14. optimè multa bona adducens fundamenta in proposito Petrus Surd. conf. 186. à n. 29. tom. 2. ergo præpostera-tio patiendâ non est.
 Deinde quoniam condemnato ad rei restitutionem, competit illius retentio, donec ei de melioramentis satisfiat, & hujusmodi exceptio suspendit executionem, etiam si de ea fuisset oppositum in principali iudicato, dummodo de ea non fuerit iudicatum, plurimos adduximus supra hac 4. part. c. 7. vers. sed major stat difficultas à n. 72. tenent insuper Speculator tit. de execut. sententiæ, §. postrem. vers. quid si bona adific. & ibi latè Jo. Andr. in additio. Bald. in l. si fundus, c. 6. n. ff. de rei vindic. Ripa in l. ubi purè, §. quid in distrabendis, ff. ad Trebell. Dec. conf. 18. n. c. Aymon. Crav. conf. 1148. n. 2. Roland. à Valle plures referens in conf. 28. n. 3. l. 1. Tiraquel. de retract. convent. §. 7. gloss. 1. n. 14. Neguz. de pignor. 5. part. memb. 4. 10. vers. secunda conclusio. Beneintendi decis. 67. n. 1. Boërius decis. n. 9. Pontan. de spolio, lib. 4. n. 63. Gallef. de obligatio. Camerali. in 4. part. quest. 2. n. 12. Bursatus conf. 66. n. 3. lib. 1. Lancelot. de attent. 3. part. cap. 25. quæ. 29. n. 10. & pluries ita determinasse Rotam, cujus decisiones refert, testatur Marefcot. resol. var. lib. 2. cap. 112. sub n. 18. & 19. ergo executor nimis properè exequitur, prius rei restitutionem faciens, contra l. 1. C. de execut. rei jud. & per consequens nulliter ex cap. præpostera-tionis, ex superius dictis.
 Et hinc est, quod pro hujusmodi præpostera-tione, pars gravata agere potest nullitate, & spolio. Castr. Contar. in repet. l. unic. C. si de moment. poss. q. 24. n. 32. testantur etiam Luc. Per. in præct. Capitol. tit. de caus. nullit. n. 2. vers. & ex ratio. Marefcot. variar. resol. lib. 2. c. 121. n. 58. ut testatur, ita fuisse decisum per Rotam in

in una Rom. Salvina interdicit. 19. Novembr. 1593. coram Peoia, & per consequens à fortiori poterit etiam, ab hujusmodi præpostera-tione ob non admittam exceptionem legitimam appellationem interponere condemnatus, ut in terminis probant ipsa Rotæ decisio, & Doctores citati, & iterum ipse Marefc. eod. l. 6. c. 112. sub n. 18. & consilium Alex. 85. nu. 6. vers. præterea etiam lib. 5. & faciunt supra dicta in hoc cap. & latius hac 4. part. cap. 5. à princ.
 62 Quod & in tantum procedit, nam etsi ad executionem sententiæ petenti offeratur depositum, vel cautio de solvendis meliorationibus, cum fuerint liquidata, audiendus non est, Capic. decis. 17. Ruin. c. 84. in fin. l. 1. Tiraquel. de tract. convent. §. 7. gl. 1. n. 15. nostras Joan. Garc. de expens. & meliora. cap. 6. n. 19. Gallef. de oblig. in form. Came. 4. part. q. 2. n. 11. quam opinionem contra Gozad. confil. 100. num. 12. Beneintendi. decis. 77. n. 10. & Neguz. de pignor. 5. part. memb. 4. n. 10. contrarium sentientes citant, & veriore dicunt Menoch. de recap. poss. rem. 1. §. n. 569. quem alexam fuisse à Rota affirmat Gallef. ibi. Put. decis. 12. dere jud. Marefcot. var. resol. d. lib. 2. c. 112. n. 21. ubi testatur, ita fuisse tenum per Rotam in una Terra, Palu. 17. Maii 1559. ut in manuscriptis diverso. decis. 139. Petr. Surd. confil. 186. n. 19. tomo 1.
 63 Quæ doctrina verissima est respectu ejus rei, in qua facta fuit melioratio, pro qua competit retentio, non tamen respectu aliarum rerum diversarum; nam si quis plurium feudorum detentor, aut possessor, si condemnatus ad omnium restitutionem, non impeditur sententiæ executio in illis fundis & corporibus se junctis, & separatis, in quibus non essent facta melioramenta, quia etiam de jure pro expensis factis in una re, alia non potest retineri, ad notata in l. si non sortem, §. si centum, ff. de condit. in deb. & sic respectu earum rerum, in quibus
 64 nulla sunt facta melioramenta, sententiæ executio statim faciendâ est, etiam nulla præstita fidejussione. Secus respectu earum rerum, quibus expensæ factæ sunt, in quibus quidem executio suspenditur, donec fiat liquidatio, & melioramenta cum effectu probentur; ita tenet Paul. de Castr. confil. 270. l. 2. à n. 1. cum seqq. & per eum Joan. Garc. de expens. cap. 6. sub n. 19. decisio Lucan. Josephi n. 10. Rodoa. de rebus Eccle. §. de emp. nu. 6. & ita bis obtinuisse firmat Peregrin. in tract. de fideicommiss. art. 30. n. 69. Marefcot. variar. resol. lib. 2. cap. 122. n. 27. quod procedit etiam si in sententia apponantur illa verba [solatis prius expensis,] &c. quia cum in iis negetur secundum jus retentio, ad juris intellectum debere referri verba iudicis, dicunt Paul. Castr. Peregr. & Marefc. ubi proximè.
 Quod secus erit, quando sententiâ rem unicam continet, vel plures, sed ad eod connexas, ut una sine alia stare non possit, quia tunc non fit restitutio, quousque meliorationes actor refundat, secundum Castr. ubi proximè ad Tiraq. loco modo citat. n. 2. & 13. Marefc. n. 29. Boërius decis. 44. n. 19. Peregr. d. art. 50. n. 69. qui & Tiraq. reddunt mirabilia exempla.
 66 Hoc tamen limitari placuit, quando expensæ, & melioramenta facta in una re, ejusdem valorem excederent; quia tunc in alia separata poterit etiam fieri retentio, ita limitat Boërius decis. 44. n. 17. vers. illud dictum Pauli. Marefc. d. c. 12. 30. Peregr. sub d. n. 69.
 67 Quid autem & quando melioramentum respicit jus universale, putâ hereditatem, ad quam restituendam quis condemnatus fuit, ne tunc secunda l. fin. Cod. de edi. D. Adr. an tunc una res pro illa retineatur, & an & quando ibi non possunt de facili liquidari expensæ, an sub si leissione relaxanda sunt bona omnia, vide plenè per Joan. Garc. de expens. & melior. cap. n. 19. per tot. ubi plures allegat, & obiter etiam Peregr. ubi proxi. d. n. 69. in fin.
 69 Unum tamen non omitram, quod iis casibus quibus Salgado de Protect. Reg.

dicimus, executionem sententiæ impediri, propter hujusmodi retentionem rei, ob expensas in ea factas debet saltim prius in genere constare, & appellare de illis, quo casu Rotæ stylus est, ut executor præfigat terminum condemnato opponenti de melioramentis, ut infra illud illa liquider. Put. decis. 47. in fin. l. 2. Peregr. dec. 18. l. & fuisse dictum in causa Roman. domus 28. Jun. 1612. coram Card. Pamp. & aliis sæpè, testatur Marefc. var. resol. l. 2. cap. 2. 2. 1. n. 3. 1. iterum c. 112. n. 20. & 22. qui quidem si intra præfixum terminum sibi præfixum melioramenta non liquidaverit, proceditur ad executionem, quia tunc stante mora, non est amplius locus retentioni, ne sit in postate opponentis propter moram liquidandi, sententiæ executionem retardare. Put. decis. 1. de re jud. de decis. 47. n. 2. vers. ita magis l. 2. Peregr. decis. 16. l. 2. & tenet etiam Rot. in d. dec. Rom. domus, ut testatur idem Marefc. d. c. 112. n. 20. & 22. & d. c. 12. n. 51. & tenet Socin. conf. 62. n. 3. l. 1. Acorambo. decis. 8. Rota decis. 112. p. 2. divers. quo casu non dicitur executor præpostera-tione ordinem executioni, & sententiæ. Vide sursum hoc cap. à n. 67. & supra.
 Illud denique adde, quod etiam in his casibus, quibus diximus, præpostera-tionem, & perturbationem ordinis causare nullitatem, limita ubi adest confessio partis, quæ omnino sanat omnes defectus processus, ut in terminis tenet Cardin. Tusc. præct. conclus. tom. 6. lit. P. concl. 519. n. 11. & n. 20. Alexand. confil. 34. viso processu n. 3. & n. 4. quem refert sequitur Tusch. ibi, & generaliter, quod confessio partis validet omnes defectus ordinis judicialis, processus, latè Mascar. de probat. lib. 1. conclus. 244. n. 4. & concl. 357. n. 3. ubi de communi Rolan. confil. 31. n. 4. lib. 1. infinitos congerit Farinac. in præct. crim. tom. 2. q. 81. cap. 2. à n. 66. cum pluribus seqq. ubi multis modis ampliat, pariter & limitat.
 CAPUT XIV.
 De effectibus repositi excessus, & an tertio rei possessori non citato, etiam clerico, afficiat? Et an fructus non expressos comprehendat; & an excessus totam vitiet executionem, vel is solus dum taxat reponendus, & insuper facta semel executione, si res iterum deveniat in potestatem condemnati, alia executoriales novæ an requirantur?
 SUMMARIUM.
 Executio revocata & reposita, an officiat tertio rei emptori ipsius executionis virtute, n. 1.
 Redduntur exempla, n. 2.
 Res inter acta tertio non præjudicat, nec contra non nominatum in sententia ejus executione comprehenditur, n. 3.
 Executione sententiæ, cujus virtute tertius emptor possidet, revocata, ut ipsa res non sit restituenda, sed pretium à creditore avocandum, quis dixerit, n. 4.
 Executione revocata, cujus vigore creditor in solutum rem accipit, restituenda res eum legitimis accessionibus, n. 5.
 Revocata executione in gradu appellationis, creditorem dammandum ad res oblatas restituendas, vel estimationem, damna & expensas, qui dixerit, n. 6.
 Azebedi sententiâ in re hac refertur, n. 7.
 Tertio emptori in subhastatione pro executione, si hæc revocetur, illi nocet citatio, n. 8. & 9.
 Res in solutum data mulieri virtute executionis, que in gradu

gradu appellationis revocata fuit, an hac revocatoria exequi possit contra virum, cui hanc rem appellatione pendente deditur in eorum mulier, n. 10.
 Sententia informativa executionis, cuius contemplatione tertius vel per subhaftationem, vel aliter, rem possidet, ipsi tertio etiam non citato, & etiam clerico officit, & in illum directe exequitur, n. 11.
 Tertius possessor rei subhaftata, vigore executionis a qua est appellatum, non habet jus in ipsa principaliter, & de per se sed dependens causatum & derivatum a jure princ. creditoris, pro cuius jure subhaftata fuit, n. 12.
 Sententia lata cum eo principaliter negotium tangit, praedictat habentibus jus secundario & in consequentiam, & derivata ab illo etiam non citatis, & ignorantibus, n. 13.
 Sententia infirmatoria executionis per appellationem revocata, cuius occasione tertius possidet rem subhaftatam, lata contra creditorem cui principaliter tangit, & est legitimus contractor, officit ipsi tertio etiam non citato, cui res tangit in consequentiam, n. 14.
 Commodum secundario contingens non est considerabile, num. 15.
 Principale quod agitur inspicitur, non quod venit in consequentiam, & accessorie, n. 16.
 Actus non dicitur factus in praedictum illius cui principaliter non obest, sed secundario, n. 17.
 Origo a qua cetera vim capiunt, magis attenditur & nobiliter habetur, n. 18.
 A radice infecta procedens, pullulare non potest, n. 19.
 Ex eadem radice si multiplex vitium nascitur eodem modo tollitur & resolvitur, n. 20.
 Vitium parvum in principio totam massam corrumpit, num. 21.
 Origine falsitatis data, omnis actus dependens est nullus, n. 22.
 Fundamento sublato totum aedificium corrumpit, n. 23.
 Fundamento deficiente superaedificari non potest, n. 24.
 Principio omissa, non potest fieri transitus ad extremum, num. 25.
 Causa prima semper representatur in secunda in quam insluit, n. 26.
 Auctoritate jure resolutio, resolvitur jus tertii absque facto hominis, sed juris ministerio, n. 27.
 Sententia lata super causa, censetur lata super causato, num. 28.
 Provisus de quarta portione, cuius vig. optavit dimidia & successore integram, sententia declarans primam provisionem nullam, in portione optata a exequitur, n. 29.
 Clericus beneficio privatus ob contumaciam aliquam, non vero delictum, & alteri collatum, si comparens absolvatur, illud recuperat a tertio, n. 30.
 Causative multa permittuntur quae alias directo non permitterentur, n. 31.
 Index secularis licet non possit directo clericum coram se litigantem compellere ad compromittendum, potest tamen causative denegando illi audientiam, n. 32.
 Evicto per sententiam canonicam quem quis optaverat dimissa portione quae alteri fuit collata, huic nocet sententia etiam non citato, quia ad portionem redit condemnatus, n. 33.
 Et idem erit si plures gradatim optaverint, quia primus optans, condemnatus ceteris gradatim officit, n. 34.
 Defectus in primo gradu, qui est causa aliorum successivae, primo gradu evicto restituitur adversus secundum, & iste adversus tertium, & sic de singulis, quia insluit in causato, n. 35.
 Minori restituito per senten. adversus venditionem, cuius causa vectigal solvit, sententia officit publicano, n. 36.
 Restitutio redigit omnia ad primum statum etiam adversus tertium, n. 37.
 Condemnatio retractante rem aditam intra tempus legis vectigal a publicano recuperat etiam, cuius jus pendebat ab hac causa variabili, n. 38.

Restitutio facta juris dispositione, causa qua inest a primordio in illi, praedictat tertio, & contra eum operatur, n. 39.
 Restitutio per viam huius inheret a primordio, ita ut jus transferentis non fuerit liberum a principio, quod ideo rescissioni est subiectum, n. 40.
 Restitutio juris ob iniustitiam comprehendit bona ablata, & in fisco incorporata, sed alienata in tertium possessorem, n. 41.
 Restitutio a Principe facta etiam ex gratia, dicitur haberi pro non facta confiscationem, & esse irritam, jus tertio tollitur, & omnia provenientia ex tali condemnatione resolvuntur, n. 42.
 Sententia revocata per aliam, prima dicitur illicite processisse & omnia acta pro illicite attentatis corrumpunt ipso jure, n. 43.
 Executio vigore sententia postea revocata, consideratur retro ac si facta non sit, nec sententia lata, n. 44.
 Revocata executione, cuius contemplatione tertius possidet, ipse comprehenditur, n. 45.
 Qualitas resolutive transit in tertium emptorem vigore executionis, quia inheret a primordio, n. 46.
 Jus tertii ex causa executionis non est actus stans de per se, sed dependens a jure creditoris, n. 47.
 Ad rescissionem antecedentem sequitur rescissio subsequens, n. 48.
 Jura duo cansata ex una radice, una ambo rescissione tolluntur, n. 49.
 Tertius rei emptor in subhaftatione comparens in appellationis iudicio, vel citatus, vel sua sponte, aliter rem illam & possessionem defendere non potest, quam ex jure creditoris a quo suum secundario dependet, n. 50.
 Tertium in possessorem ex subhaftatione executio postea revocata insluit, qui rem restituere tenetur, n. 51.
 Revocata executio cuius contemplatione tertius possidet, ipsi nocet, n. 52.
 Sententia si facit jus quoad omne lata contra principalem, nocet etiam tertio possessori, n. 53.
 Rescissa executione per appellationem retro nihil factum esse intelligitur, & eius vigore venditio habetur pro non facta, & bona a quolibet possessore restituuntur, ac si a potestate domini exissent, n. 54.
 Tertio emptore vigore executionis jus acquiritur revocabiliter, & obnoxium appellationi ob executata interposita, n. 55.
 Tertius in executione rem subhaftat cum qualitate, & tacita conditione resolutive, & variabili a principio, sciens rem vendi ex jure litigiosi, n. 56.
 Actum gerens submittitur legibus, & conditione ejusdem, n. 57.
 Qui cum alio contrahit, vel scit, vel scire debet ejus conditionem, n. 58.
 Executio, cuius occasione ob venditionem gabellarius perceperat decimam per appellationem, revocata tertio gabellario etiam non citato nocet, n. 59.
 Quia cum legitimo contradicatore lata est rescissoria, & ideo nec appellare potest ab ea gabellarius, nec alium re cursum habere, nisi doceat de solutione, n. 60.
 Rescissa alienatione a jure, vel a iudice, executio procedit contra singularem possessorem, n. 61.
 Sententia lata contra auctorem, nocet successoribus etiam non citato ex capite juris resoluti, n. 62.
 Sententia in formativa executionis, cuius contemplatione tertius possidet, illi etiam clerico officit non citato, n. 63.
 In tertium emptorem executio locum habet vigore pacti de non alienando apposto hypotheca, n. 64.
 Pactum de non alienando ut operetur executionem in tertiam, an debeat apponi hypotheca, an sufficiat generalis, n. 65, remissive.
 Sententia inter creditorem & debitorem sufficit etiam si non citetur tertius possessor hypotheca cui pactum, de non alienando erat appositum, ut in eum executio procedat, n. 66.

Executio

Executio revocata, omnia retro judicantur irrita & infecta ipso jure, n. 67.
 Excessus a principio causat nullitatem manifestam in executione, n. 68.
 Possessione non privat executor inordinate procedens, nec acquiritur ei cui tradidit, n. 69.
 Executor secularis an possit sententiam repositionis executione, cuius contemplatione clericus possidet in hunc exequi, & rem avocare declinantem, n. 70.
 Executor secularis sententia lata inter laicos erit competens cognoscendi, an sententia officiat clerico, ut tertio comparenti & declinanti, n. 71.
 Clericus ad impediendam executionem sententia lata a iudice laico ratione sua possessionis, debet coram eo oppositionem facere, n. 72.
 Clericus si voluerit contradicere missionem in possessionem peritam a laico, debet iudicem adire, n. 73.
 Clericus executioni facta a iudice laico se opponens debet coram eo de sua possessione summam docere, ut declinatoria locum habeat, n. 74.
 Neapolitana vicaria cognovit de oppositione & declinatoria clerici comparentis executioni sententia lata in eadem vicaria, n. 75.
 Affecta res si transeat in clericum, quam detineat ejus respectu iudici seculari non tollitur iurisdictio, n. 76.
 Possidere quem vel in possessione esse, questio est facti non juris, n. 77.
 Index laicus competens est de facto rei spirituali incidenti, n. 78.
 Sententia executionem ad impediendam de solo & mero facto possessionis tertii oppositoris cognoscitur & tractatur, n. 79.
 Index laicus a se capto opponente esse clericum cognoscit ad effectum ut nullatenus differatur remissio, & de ratione, n. 80.
 Index secularis potest cogere clericum ut sibi ostendat ea quae est allegaturus coram Ecclesiastico, ut videat an sint concludentia alias procedet, n. 81.
 Laici omnes presumuntur, quando de contrario non ostenditur, n. 82.
 Declinatoriam opponere debet captus, & ostendere titulum clericatus, cum sit fundamentum sua intentionis, de quo cognoscit laicus, ut sciant an captus de sua sit iurisdictio, n. 83.
 Possessionis sua conservationem petens dicitur defensor non actor, n. 84.
 Tertius possessor alias reus, opponens se executioni trium conformium, actoris partes sustinet, & si est clericus declinat iudicis laici iudicium, n. 85.
 Actor dicitur, qui alium ad iudicium provocat, etiam si alias sit reus, n. 86.
 Captus profuga si citat ad iudicium ut declaretur captiva nulla, in iudicio nullitatis dicitur actor, n. 87.
 Clericus si sententiam per secularem latam nullam dicit coram iudice seculari, debet nullitatem proponere, n. 88.
 Executor laicus an possit exequi in cler. sentent. inter laicos, & a laico latam, quae illi ex natura causa secundario & in consequentiam, vel alias, omnino de jure praedictat, vel an requisitoria litera sint necessaria, n. 89.
 Index secularis eligens clericum ut depositarium, potest & ipse cognoscere ut depositum restituatur, n. 90.
 Et quid actualiter cogere, Marta opinio refertur, ib. & n. 105.
 Index secularis clericum deputans sequestrum, cognoscit de ipso restituendo, n. 91.
 Sed executio per quem iudicem sit facienda actualis, Marta opinio refertur, ibid. resolvitur, n. 105.
 Iudicem secularem casibus quibus potest contra clericum ferre sententiam, eam non posse exequi, sed Ecclesiasticum ad ejus instantiam, qui teneant, n. 92.
 Sententia inter alios lata exequitur de recto, & sine novo processu in possessorem rei litigiosa, n. 93.
 Salgado de Protect. Reg.

Litigii vitium omnes etiam Ecclesiasticos ligat, n. 94.
 Sententia lata per iudicem laicum licet clericum tertium rei litigiose possessorem noceat, an possit per eum exequi in clericum, Marta opinio refertur, n. 95. reprobat, n. 122.
 Iudicem laicum posse sententiam a se latam contra clericum casibus quibus cognitio jure pertinet, vel aliter sententia ex natura causa nocet clerico realiter in ejus bona exequi, ut verior opinio resolvitur, n. 96.
 Iudici seculari eadem ratione quasibi causa cognitio in clerico, pertinet, ita etiam executio in temporal. n. 97.
 Executio sententia ad illum iudicem debet spectare qui de causa principali cognoscit, n. 98.
 Index Ecclesiasticus casu quo de laico cognoscere potest exequi tamen non potest in illius bonis temporal. n. 99.
 Bona temporalia clericorum cum sint in territorio Regis, illi subiacentur, n. 100.
 Ecclesiasticus iudex ultra ambitum Ecclesiae & pertinentia ad spiritualia nullum censetur habere territorium, n. 101.
 Ordinarius in casibus quibus potest contra Religiosos & alias exemptos a sua iurisdictio procedere potest sua exequi sententiam absque literis requisitoris, n. 102.
 Gabellam debitam a clerico negotiatore, potest iudex laicus exigere & exequi in temporalibus capris pignoriibus, salva tamen persona, n. 103.
 Clericus an sit negotiator nec ne ad effectum exigendi gabellam si sit dubium, iudex secularis cognoscit, n. 104.
 Index laicus clericum a se depositarium, seu sequestrarium electum, potest compellere capris pignoriibus ad restitutionem depositi & sequestris, n. 105.
 Casus pluri remissive referuntur quibus iudex laicus contra Clericos procedit, & actualiter exequitur in eorum temporalibus bonis, & compellit capris pignoriibus, n. 106.
 Marta opinio reprobat, quia loquitur contra communem (ut asserit.) n. 107.
 In clericum nulliter nanciscentem rem casu quo fingitur illam non exigere potestatem laici, executio procedit per laicum iudicem, ut in exemplis, n. 108.
 In clericum tertium possessorem rei, cui erat oppositum pactum de non alienando, executio fit directo per iudicem secularem, n. 109.
 Litigiosam rem alienatam lite pendente in clericum, potest iudex secularis ab illo avocare, & in eum sententiam latam exequi, n. 110.
 Vincentii de Franch. opinio & fundamentum refutantur, n. 111. & seqq.
 Rescissio alienationis in fraudem requirit ordinem iudiciale, n. 112.
 Alienatio in fraudem parata executionis ex actione personali an requirat rescissionem, n. 113.
 Alienatione facta capto iudicio super actione personali, executio fit intertium possessorem, n. 114.
 Alienatio facta dumtaxat in fraudem creditoris, scilicet ante tantam litem super actione personali, requirit rescissorium, n. 115.
 Possidere qui dolo desit pro possessore habetur, num. 116.
 Alienatione facta in clericum, vel alium, simulate, ita ut appareat rem non exire de potestate conventi, vel conveniendi, etiam in illum per laicum iudicem fiet executio, n. 117.
 Alienatione dolosa verificata in tertium fit executio, num. 118.
 Clericus factus per delictum perpetratum in fraudem, condemnatus per secularem, & in eius temporalibus ipse exequitur poenam pecuniariam, salva tamen persona clerici, n. 119.
 Privilegium per fraudem acquisitum nihil prodest acquirenti, n. 120.
 Index secularis magis dicitur iudex causa quam clerici, quando post delictum fraudulenter suscipit ordines, n. 121.
 Marta opinio reprobat asserentis, in clericum rei